

РЕШЕНИЕ

№ 74

гр. София, 04.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9864** по описа за **2023** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „УНИТЕХ 93“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица],представявано от управителя Д. Т. ,чрез адв. В.Л., срещу решение№ 4055 от 27.08.2023 г., постановено по н.а.х.д.№ 11711/2021 г. от 105-ти състав на СРС, НО.

С обжалваното решение е потвърдено изцяло Наказателно постановление /НП/ № 486529-F-496745/27.12.2019 г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“С. в ЦУ на НАП ,с което на основание чл. 185, ал.2 във връзка ал.1 ЗДДС на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 500 лв., за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговски обекти чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин във вр.чл.118,ал.4 ЗДДС.

В жалбата се сочи, че оспореното решение е незаконосъобразно като постановено в противоречие с материалния закон, при съществени нарушения на съдопроизводствените правила и е необосновано. Неправилно СРС е приел, че необсъждането на възраженията на касатора от административнонаказващия орган не представлява съществено процесуално нарушение.Не е установено на какво се дължи

констатираната при проверката отрицателна разлика между действителната касовата наличност и отчетената такава от ФУ. Моли съдът да отмени изцяло НП и претендира присъждането на разноски и за двете съдебни инстанции.

Ответникът по касационната жалба, чрез юрк. И. оспорва касационната жалба. Моли съда да постанови решение, с което отхвърли жалбата като неоснователна и остави в сила първоинстанционното решение като правилно и законосъобразно. Не претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП дава становище за законосъобразност на атакувания съдебен акт и предлага същият да бъде оставен в сила.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна. Разпоредбата на чл. 63в от ЗАНН препраща към касационните основания, визирани в чл. 348, ал.1 НПК – нарушение на закона, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Посоченото касационно основание в жалбата „необоснованост“ не попада в кръга на валидните касационни основания по чл.348,ал.1 НПК, поради което не следва да бъде обсъждано от настоящия съд.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо и правилно.

Приетата от съда фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал на основание чл.283 НПК, както и от показанията на актосъставителя Р.З. и свидетеля А. В.. При извършената на 16.05.2019 г. проверка в търговски обект – бензиностанция, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от касатора, е установено, че от реализирания дневен оборот ,в размер на 1 019,11лв. са извадени пари от касата в размер на 215.71 лв., което извеждане не е било отразено чрез фискалното устройство в бензиностанцията, което притежава функцията „служебно изведени“ суми. Проверката приключила със съставянето на протокол от същата дата – 16.05.2019 г., в който подробно били изложени констатациите на проверяващите служители и в който било отразено, че установената промяна в касовата наличност е в размер на 215.71 лева. В констативния протокол били отразени и обясненията на свидетелката В. „продавач в бензиностанцията която посочила“ при броенето на парите от касата не са включени парите от нощната смяна. Те са в друга каса в обекта“.

За неизпълнение на задължение, извън случаите на продажби да отбележи всяка промяна в касовата наличност на фискалното устройство чрез операциите "служебно въведени" и "служебно изведени", на 01.07.2019 г. в присъствието на пълномощник на управителя на търговското дружество – жалбоподател, бил съставен Акт за установяване на административно нарушение серия АН № F496745., който бил надлежна връчен на представляващия дружеството на същата дата. Актосъставителят посочил, че установената промяна в касовата наличност, в размер на 215.71лв.

представлява извеждане на пари от касата, която не е отразена на фискалното устройство в момента на извършването ѝ. Така установеното от фактическа страна, инспекторът по приходите квалифицирал като административно нарушение по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти, чрез фискални устройства, издадена от МФ във вр. с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС. Срещу акта, от представляващия дружеството не е депозирано писмено възражение в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. Т. е депозирано на 05.07.2019г. след изтичане на тридневния срок.

Въз основа на съставения акт, на 27.12.2019 г. началникът на отдел "Оперативни дейности" – С. в ЦУ на НАП издал наказателно постановление № 486529-F496745, с което на основание чл. 185, ал. 2, вр.ал.1 от ЗДДС наложил на „УНИТЕХ 93“ ЕООД,[ЕИК], административно наказание "имуществена санкция", в размер на 500 лева за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти, чрез фискални устройства, издадена от МФ във вр. с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС.

Въз основа на тази фактическа обстановка въззивният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

Този извод е правилен.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява по безспорен начин извършеното от дружеството – касационен жалбоподател административно нарушение. Съгласно определената от наказващия орган правна квалификация на нарушението – по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти, чрез фискални устройства, издадена от МФ, извън случаите на продажби/сторно операции всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. За неизпълнение на това задължение чл. 185, ал. 2 от ЗДДС предвижда налагане на имуществена санкция за търговеца в размер от 3000 до 10000 лв. настоящата инстанция споделя изводите на районния съдия, че административното нарушение е доказано и административнонаказателната отговорност е определена в приложимата норма на чл. 185, ал. 2 във връзка с ал.1 от ЗДДС. С императивни разпоредби законодателят е вменил задължение за търговците да регистрират във фискалното устройство всяка промяна на касовата наличност извън случаите на продажби, като са указани операциите на фискалното устройство, посредством които се извършва това. Т. е., когато търговецът извършва промяна в касовата наличност той не може да избира нито дали да я отрази в устройството, нито по какъв начин, а единствено изпълнява указанията на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ. Следва да се подчертае, че промяната в касовата наличност следва да бъде отразена незабавно, в момента на нейното фактическото извършване – извеждане или въвеждане на сумата. Отразяването става чрез една от операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. Действието по отразяване на промяната не може да бъде извършено в по-ранен или по-късен момент, а единствено в монета на промяната. Неизпълнението на това задължение се санкционира по реда на чл. 185, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗДДС.

Правилни са и изводите на СРС за липса на основание за прилагане на чл.28 от ЗАНН, предвид, че се касае формално нарушение, за неспазване на установения ред за

отчитане и фискален контрол на търговската дейност. Неоснователно е и оплакването на касатора за допуснато съществено нарушение на правилата, изразяващо се в необсъждане на подаденото, след срока на 05.07.2019г. , възражение.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора и по аргумент от противното на чл.63д,ал.1 ЗАНН неоснователна е претенцията на касатора за разноси за двете съдебни инстанции, като при отхвърляне на искането за присъждане на разноси, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК във връзка с чл.63в ЗАНН, Административен съд София-град,Х.-ри касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4055/27.08.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 11711/2021 г. от СРС-НО, 105-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :